

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 58. Monasterium Lerinense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Joseph viderat. Cheremon inter alia de Sæculum V.
A.C. 428.
Protectione Dei, scilicet de Gratia, sed
parum accurate loquitur. Post aliquot
annos, circa annum 428. Cassianus rur-
sus concinnavit septem colloquia, ad qua-
tuor Monachos Insularum Massiliensium
directa. Loquentem producit Abbatem
Piammonem, aliosque, quos ex eadem
profectione noverat. Universim 24. Col-
loquia, non temporis, sed materiarum or-
dine distributa, numerantur.

§. LVIII.

Monasterium Lerinense.

Sanctus Honoratus circa annum 410. Serm. S. Hi-
lar. ap. S.
Leon. to. I.
Monasterium Lerinense fundaverat in
Insula, quæ hodie ab ejus nomine ap-
pellatur. Familia nobili ortus erat, quæ
suis in ceris Consules exhibebat. Ad fi-
dem conversus, & baptizatus est in flore
ætatis suæ, Patre, & tota familia invita.
Ex eo tempore rigidum vitæ genus, &
affectibus premendis aptum ducere cœ-
pit; prolixam cæsariem succidit, vili
vestitu utebatur, faciem jejuniis macera-
vit. Unus ex ejus fratribus, Venantius
nomine, eundem vitæ rigorem ample-
xus est. Divisis inter pauperes bonis, San-
cto Eremicolæ Caprasio, Massiliæ Insulas
inhabitantibus, instituendos se tradiderunt.
In ejus Societate, suscepta profectione, ali-
quamdiu in Achaja morati sunt. Venan-
tium

Sæculum V.
A.C. 428.

tium Methone fata præripuere. Honoratus in Provinciamrediit. Cum Leontium, Episcopum Fori Julii summa veneratione prosequeretur, placuit in ejus Diœcesi sedem figere; elegit parvam insulam Lerinum, tunc desertam, & serpentibus infestam; ibi extruxit Monasterium, brevi temporis spatio omnis nationis Monachorum habitaculum futurum. Honoratus, quamvis a multo jam tempore a statu Clericali abhorreret, in Presbyterum ordinatus est, quoniam eximiiis dotibus ad lucrandas animas erat instructus. Ad Ecclesiam Arelatensem in Pastorem postulatus, consecratur Episcopus, Patrocli Successor, sed duobus non pluribus annis hanc sedem tenuit. Dissidentibus animos conciliavit, præprimis maxima charitate laudabilis; nam thesauros, quos Decessor ejus cumulaverat, brevi in causas pias sparsit. Morbo lethali decumbens, oves suas docebat, & coram populo dixerat in Festo Epiphaniæ octo ferme dies ante obitum suum, anno 428. Ecclesia ejus memoriam decima sexta Januarii colit. Successit S. Hilarius, ejus prius Lerini Discipulus, qui in Episcopatu Monachi mores retinuit. Multi ex his Monachis Cassiani Doctrina imbuti, quam, inter Orientales hausitam, in decima tertia sua collatione explicaverat, S. Augustini Sententiam ægre ferebant.

Mart. Rom.
15. Jan.

bant, & in errorem Monachorum Adru. Sæculum V.
metensium propendebant, credentes, sal- A.C. 428.
tem initium meriti a nobis esse. Ex S. Au-
gustini Doctrina talia sequi, quæ Dei Bo-
nitati, & Libertati humanæ repugnarent,
ipsis videbantur.

§. LIX.

Epistola Hilarii ad S. Augustinum.

Quidam, cui nomen Hilarius, ab Epis- Sup. XXIII
copo Arelatensi alius, S. Augustini §. 15.
Discipulus, qui aliquamdiu ei convixe-
rat, & verosimiliter idem, qui ad eum
ex Sicilia de errore Pelagianorum scripse- Ap. Aug. ep.
rat, rursus occasione præsentis quæstio- 226.
nis duas ad eundem dedit epistolas. Pri-
ma non superest, sed in secunda loquitur
in hunc modum: *Hæc Massiliæ, & in*
quibusdam aliis Galliarum locis tanquam
certa defenduntur. Novam esse, & peri-
culosam Doctrinam, dicere, aliquos homi-
nes ita eligi, ut ipsa voluntas credendi ipsis
detur. Concedunt, omnem hominem in
Adamo periisse, neminem libero suo arbi-
trio posse liberari, nec suis viribus posse
quodcunque opus bonum vel incipere, vel
perficere, sed desiderium sanitatis operibus
non accensent. Et ubi dicitur: crede! Att. 18.
& salvus eris; dicunt, ab homine unum
exigi, & alterum offerri. Hominis esse
fidem suam præsentare, cum Creator dede-
rit, ut hoc possit, nec unquam ejus Natu-

O o o 3

vane